भगवंतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अस्मैसूर्याय वृषःकर्णः ॥ १९ ॥ स्वर्भानुसूदनःराहुदमनः॥२०॥

कर्णउवाच भगवंतमहंभक्तोयथामांवेत्थगोपते॥ तथापरमतिग्मांशोनास्त्यदेयंकथंचन ॥ १ ॥ नमेदारानमेपुत्रानचात्मासुहृदोनच ॥ तथेष्टावैसदा भक्त्यायथात्वंगोपतेमम ॥ २॥ इष्टानांचमहात्मानोभक्तानांचनसंशयः ॥ कुर्वंतिभक्तिमिष्टांचजानीषेत्वंचभास्कर॥ ३ ॥ इष्टोभक्तश्चमेकर्णोनचान्यद्दैवतं दिवि॥ जानीतइतिवैकृत्वाभगवानाहमद्धितं॥ ४॥ भूयश्चशिरसायाचेप्रसाद्यचपुनःपुनः॥ इतिब्रवीमितिग्मांशोत्वंतुमेक्षंतुमर्हसि ॥ ५ ॥ बिभेमिनतथा मृत्योर्यथाबिभ्येऽनृतादहं॥ विशेषेणद्विजातीनांसर्वेषांसर्वदासतां॥ ६॥ प्रदानेजीवितस्यापिनमेत्रास्तिविचारणा॥ यच्चमामात्थदेवत्वंपांडवंफाल्गुनंप्रति ॥ ७॥ व्येतुसंतापजंदुःखंतवभास्करमानसं॥ अर्जुनंप्रतिमांचैवविजेष्यामिरणेर्जुनं॥ ८॥ तवापिविदितंदेवममाप्यस्त्रबलंमहत्॥ जामदग्न्यादुपात्तंयत्तथा द्रोणान्महात्मनः॥ ९॥ इदंत्वमनुजानीहिसुरश्रेष्ठव्रतंमम ॥ भिक्षतेवज्रिणेदद्यामपिजीवितमात्मनः ॥ १० ॥ सूर्यउवाच यदितातददास्येतेवज्रिणे कुंडलेशुभे॥ त्वमप्येनमथोब्रूयाविजयार्थंमहाबलं ॥ ११ ॥ नियमेनप्रदद्यांतेकुंडलेवैशतक्रतो॥ अवध्योह्यसिभूतानांकुंडलाभ्यांसमन्वितः॥ १२ ॥ अ र्जुनेनविनाशंहितवदानवसूदनः॥ प्रार्थयानोरणेवत्सकुंडलेतेजिहीर्षति॥ १३ ॥ सत्वमप्येनमाराध्यसूनृताभिःपुनःपुनः ॥ अभ्यर्थयेथादेवेशममोघार्थंपुरं दरं॥ १४॥ अमोघांदेहिमेशक्तिममित्रविनिबर्हिणीं॥ दास्यामितेसहस्राक्षकुंडलेवर्मचोत्तमं ॥ १५ ॥ इत्येवनियमेनत्वंदद्याःशक्रायकुंडले ॥ तयात्वंकर्ण संग्रामेहनिष्यसिरणेरिपून् ॥ १६॥ नाहत्वाहिमहाबाहोशत्रूनेतिकरंपुनः ॥ साशक्तिर्देवराजस्यशतशोथसहस्रशः॥ १७ ॥ वैशंपायनउवाच एवमु क्त्वासहस्रांशुःसहसांतरधीयत॥ ततःसूर्यायजप्यांतेकर्णःस्वप्नंन्यवेदयत्॥ १८॥ यथादृष्टंयथातत्त्वंयथोक्तमुभयोर्निशि॥ तत्सर्वमानुपूर्व्येणशशंसास्मैवृषस्त दा॥ १९॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्देवोभानुःस्वर्भानुसूदनः॥ उवाचतंतथेत्येवकर्णंसूर्यःस्मयन्निव ॥ २० ॥ ततस्तत्त्वमितिज्ञात्वाराधेयःपरवीरहा ॥ शक्तिमेवाभि कांक्षन्वैवासवंप्रत्यपालयत्॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिसूर्यकर्णसं०द्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥ ३०२॥ ॥ ७॥

जनमेजयउवाच किंतद्भुत्यंनचाख्यातंकर्णायेहोष्णरश्मिना॥ कीदृशेकुंडलेतेचकवचंचैवकीदृशं॥ १ ॥

॥ २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥ ॥ ७ ॥ किंतद्भुत्यमिति ॥ १ ॥

Digitized by Google